

РЕШЕНИЕ

№ 34127

гр. София, 17.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **6487** по описа за **2025** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно процесуалния кодекс във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по повод на касационна жалба вх. № 15578 от 20.06.2025 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № 191069 от 02.06.2025 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), подадена от З. С. С. с адрес: [населено място], жк Д. № 38, ет. 3, ап. 31 чрез адв. А. И. САК, със служебен адрес и адрес за кореспонденция: [населено място], жк И. В., [улица], ет. 1, офис 1 срещу Решение №1648/02.05.2025 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 133 състав, по НАХД № 16843/2024 г. по описа на съда, с което е потвърден Електронен фиш серия К № 9455310 от 14.07.2024 г., издаден от СДВР, с който на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП на основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

В касационната жалба е посочено, че оспореното решение на СРС е неправилно и незаконосъобразно. Посочено е, че е налице противоречие в описанието на фактическата обстановка. Твърди се, че е необходимо да бъде изискана схема на пътния участък, в който е било констатирано нарушението, от която да бъде установено от кое място е въведено ограничението на скоростта. Моли се решението да бъде отменено. В касационното производство З. С. С. е редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи – редовно призован, представлява се от юрк. М., която оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна.

Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор С. в съдебно заседание дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено следното от фактическа страна: На 14.07.2024 г. в 14.01 часа в [населено място], бул. Б. връзката с бул. Ц. шосе с посока на движение от[жк]към[жк]3. С. С. управлява лек автомобил марка „О. С.“ с рег. [рег.номер на МПС], със скорост от 64 км/ч., при ограничение на скоростта 50 км/ч., въведено с пътен знак В-26. Скоростта на МПС е измерена с автоматизирано техническо средство ACCT CORDON M2 с № MD1196.

Издаден е Електронен фиш серия № 9455310/14.07.2024 г.

Районният съд е приел, че електронният фиш отговаря на изискванията на чл. 189, ал. 4, от ЗДвП, като установеното нарушение е безспорно доказано.

Касационният състав приема, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

Разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП въвежда максималните скорости, с които може да се движи МПС от съответната категория в населено място, като на водачите е забранено да използват по-висока скорост на движение. Съгласно чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак.

От съдържанието на процесния електронен фиш се установява, че в пътния участък, в който е установено нарушението, е било налице въведено ограничение на скоростта с пътен знак В 26 от 50 км/ч. За да бъде направена преценка дали законосъобразно е констатирано посоченото в издадения електронен фиш нарушение, не е задължително да бъдат изискани доказателства за разположението на знаците в пътния участък, в който е установено нарушението – схема на пътния участък с поставените в него пътни знаци и тяхното местоположение към момента на установеното нарушение – 14.07.2024 г., тъй като преди издаването на електронния фиш е изготвен снимков материал, приложен в административнонаказателната преписка, от който се установява, че на мястото на установяване на процесното нарушение е имало поставен пътен знак В26, въвеждащ ограничение от 50 км/ч. От касатора не са ангажирани допълнителни доказателства, нито са направени доказателствени искания за събиране на такива, поради което фактическите констатации в издадения електронен фиш не са оборени по никакъв начин.

Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение, че СРС е следвало за изиска схема на пътния участък, от която да е видно дали е имало поставен пътен знак В 26 и какво е било неговото местоположение.

Превишението на въведената с пътен знак В26 максимално допустима скорост на движение се

санкционира на основание чл. 182, ал. 1 от ЗДвП в зависимост от това, с колко е превишена максимално разрешената скорост. В конкретния случай безспорно е установено, че касаторът е управлявал МПС със скорост 64 км/ч., което попада в хипотезата на т. 2 - за превишаване за превишаване от 11 до 20 км/ч. – нарушението се наказва с глоба 50 лв.

Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение, че решението на СРС е неправилно, тъй като е следвало от СРС да бъде изискана схема на пътния участък, от която да се установи дали към момента на констатирана на нарушението е бил поставен пътен знак В 26 и какво е било неговото точно местоположение.

С оглед изложеното решението на СРС е правилно и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на касатора се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, определено на основание чл. 78, ал. 8 от ГП, вр. с чл. 37 ЗПП, вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв. за производството пред касационната инстанция.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд-София град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №1648/02.05.2025 г. на СРС, НО, 133 състав, по НАХД № 16843/2024 г.

ОСЪЖДА З. С. С. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.